1. **गर्त** *m.* hoher Stuhl, Thron; erhöhter Sitz im Streitwagen.
2. **गर्त** *m.* Grube, Loch, Kanal.
गर्तमित् ein eingegrabener Pfosten.
गर्तसद् im Streitwagen sitzend, Wagenkämpfer.
गर्ताऽरुह् (*Nom.* °रूक्) den Streitwagen besteigend, Wagenkämpfer.
गर्द्, गर्दति frohlocken.
गर्द hungrig.
गर्दभ *m.*, **ई** *f.* Esel, -in.
गर्ध्, गृध्यति rasch schreiten, gierig sein; *p.p.* **गृद्ध** gierig, nach (*Loc.*).
गर्ध *m.* Gier, Verlangen nach (—°).
गर्धिन् gierig, verlangend nach (—°).
गर्भ *m.* Mutterleib, Schoofs, das Innere (*adj.* —° etwas im Inneren enthaltend); Leibesfrucht, Embryo, Brut, Spross, Frucht, Keim, Kind.
***गर्भक** *m.* eine Art Blumenkranz.
गर्भकाल *m.* die Zeit der Schwangerschaft.
गर्भगत im Mutterleibe ruhend.
गर्भगृह *u.* **गर्भगेह** *n.* Schlafstube.
गर्भग्रह *m.*, °**ग्रहण** *n.* Empfängnis.
गर्भता *f.*, °**त्व** *n.* Schwangerschaft.
गर्भदास ein geborener Sklave (*f.* **ई***).
गर्भध Leibesfrucht gebend, schwängernd.
गर्भधरा *f.* schwanger.
गर्भधारण *n.* Schwangerschaft.
गर्भधि *m.* Brütort, Nest.
गर्भवती *f.* schwanger.
गर्भवसति *f.*, °**वास** *m.* Mutterleib.
गर्भवेश्मन् *n.* inneres Gemach, Wochenstube.
गर्भस्थ im Mutterleibe ruhend.
गर्भाधान *n.* Befruchtung.
गर्भाष्टम *m.* das achte Jahr nach der Empfängnis.
गर्भिन् schwanger (*auch übertr.*), mit (*Acc. o. Instr.*); *f.* °**णी** eine schwangere Frau.
गर्भेश्वर *m.* ein geborner Herrscher.
गर्मुत् *f.* eine Bohnenart.
गर्व *m.* Stolz, Hochmut.
गर्वगिर् *f. Pl.* Prahlereien.
गर्वित hochmütig, stolz auf (*Instr. o.* —°).
गर्ह्, गर्हते (°ति), **गर्हयते** (°ति) schelten, tadeln, jemd. (*Dat.*) etwas (*Acc.*) klagen; *p.p.* **गर्हित** getadelt, von (*Instr., Gen., Loc. o.* —°), verwerflich, schlecht; *n. adv.* — ***निगर्हते** mit (*Dat.*) tadeln. **वि** anklagen, tadeln; *p.p.* getadelt (von *wie beim Simpl.*), von Seiten (*Abl.*).
गर्हण beleidigend; *f.* **आ** *u. n.* = *folg.*
गर्हा *f.* Vorwurf, Tadel.
गर्हिन् (—°) tadelnd, schmähend.
गर्ह्य tadelhaft.
गल्, गलति herabträufeln, -fallen, verschwinden. *p.p.* **गलित** verschwunden, fehlend. *Caus.* **गालयति** durchseihen, auflösen, schmelzen. **वि** herabfallen, -sinken, zerfliefsen, zerrinnen. *p.p.* verflossen, zerronnen.
गल *m.* Hals; °**हस्त** *m.* das Packen am Halse.
गलितक *m.* Art Tanz *o.* Gestikulation.
गल्दा *u.* **गल्दा** *f.* Gerinne, Gerinsel.
गल्ल *m.* Backe.
गल्वर्क *m.* Krystall.
गव (°— *u.* —°), *f.* **ई** Kuh, Rind.
गवय *m.* Art Rind, *f.* **ई**.
गवल *m.* Büffel.
गवाक्ष *m.* rundes Fenster (*eig.* Ochsenauge).
गवांपति Stier (Rinderherr); Sonne *o.* Agni (Strahlenherr).
गविष् *u.* **गविष** nach Kühen begierig, brünstig; begierig, leidenschaftlich.
गविष्टि *dass.*; *f.* Brunst, Begierde, Kampfbegierde, Kampf.
गविष्ठ *m.* Sonne.
गवीधुमत् *n. N. einer Stadt.*
गवीनिका *u.* **गवीनी** *f. Du.* die Leisten (*am Unterleibe*).
गवेष्, °षते, °षयति *u.* °**ते** suchen.
गवेषण brünstig, kampflustig.
गवेषिन् (—°) suchend.
गव्य्, *nur Partic.* **गव्यन्त्** nach Rindern begehrend, brünstig, kampflustig.
गव्य *o.* **गव्य** *Adj.* Rind-; *f.* **गव्या** Lust nach Rindern, Kampflust.
गव्यय, *f.* **ई** rindern.
गव्ययु nach Rindern begierig.
गव्यु = **गव्यन्त्**, *s.* **गव्य्**.